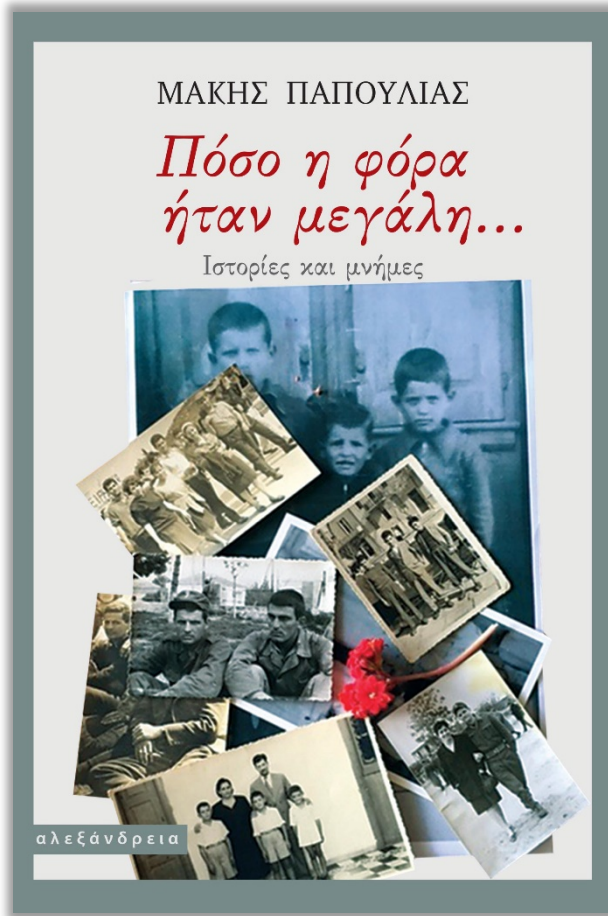

-ΔΕΛΤΙΟ ΤΥΠΟΥ-

ΜΑΚΗΣ ΠΑΠΟΥΛΙΑΣ

**Πόσο η φόρα
ήταν μεγάλη...**

Ιστορίες και μνήμες

ISBN 978-960-221-738-2, σχ. 21Χ14,
σελ. 344, α' έκδ. Μάιος 2017,
τιμή:15,00€ (χωρίς Φ.Π.Α.)

«Είχα συνειδητά αποφασίσει να παραμείνω αμετανόητος αριστερός στη στρατιωτική μου θητεία. Όχι από κανέναν φανατισμό και προσήλωση στις απόψεις του ΚΚΕ ή για να γίνω μάρτυρας και ήρωας κάποιου κόμματος, ήμουν πλέον πολύ κατασταλαγμένος σχετικά με αυτά... Κράτησα αυτή την ακραία στάση από δημοκρατική υπερηφάνεια απέναντι στη χούντα. Ορισμένα επώνυμα στελέχη του 114, του φοιτητικού και δημοκρατικού κινήματος, έπρεπε, απέναντι στο θερμοκήπιο της χούντας που ήταν ο στρατός, να ξεδιπλώσουμε τη σημαία της ανυποχώρητης δημοκρατικής συνείδησης και πεποίθησης. Και αυτό έκανα. Είχα όμως κι άλλους λόγους στη ζωή μου να είμαι σκληρός, αδιάλλακτος και «ανυπόγραφος». Είχα έναν πατέρα δημόσιο υπάλληλο που τους «τα υπέγραψε όλα» για να γλιτώσει τη δουλειά του και την οικογένειά του και τον απέλυσαν, τον κάνανε περιπτερά και καπνοπώλη. Είχα έναν ακριβό φίλο, τον Σωτήρη Πέτρουλα, και τον δολοφόνησαν. Είχα βοηθήσει με τους αγώνες μου νέα παιδιά να μπουν στο δημοκρατικό και αριστερό κίνημα και ήθελα τώρα, στα δύσκολα, με το παράδειγμά μου να τους κρατήσω όρθιους και δυνατούς. Είχα αυτοπυρποληθεί με την αποβολή μου από την ΑΣΟΕΕ κι έμεινα συνεπής στον απεργιακό αγώνα της Ανωτάτης Εμπορικής. Το σπουδαιότερο, είχα μια ζεστή φωλιά μέσα στην καρδιά μου γεμάτη με την ντομπροσύνη και το αντριλίκι της οδού Αθηνάς, των ανθρώπων της πιάτσας και του νυχτερινού σχολείου. Είχα τα τραγούδια του Καζαντζίδη, του Μίκη και του Χατζιδάκι στην ψυχή μου. Είχα την υπερηφάνεια των καπετάνιων του '21 και της Εθνικής Αντίστασης στην πατρίδα μου, την Αρκαδία. Γι' αυτούς και

πολλούς άλλους λόγους, αυστηρά, απόλυτα, δεν δέχτηκα όποια ταπείνωση από τη χούντα και την πολέμησα με κάθε τρόπο. Γι' αυτό ήμουν αδιάλλακτος. Κι άλλη μια φορά αν χρειαστεί, θα το ξανακάνω.»

Μ' αυτά και μ' αυτά πέρασαν δυό χρόνια για να γράψω μια ολόκληρη ζωή, μια ζωή που την έζησα και την ευχαριστήθηκα. Ακόμη και τότε που την σπαταλούσαμε και την παίζαμε κορώνα-γράμματα στους δρόμους. Όλα, ακόμα και αυτά που φάνταζαν δύσκολα και ανυπόφορα τώρα τα βλέπω σαν ευλογία. Όλα με γέμισαν γνώση και εμπειρίες μοναδικές.

Εκείνο όμως που μου έμεινε σαν η μεγαλύτερη ευχή είναι να μην μένω σ' ό,τι έμαθα και σε ό,τι κατάκτησα, συνεχίζω και στο υπόλοιπο της ζωής μου να ψάχνω, να χτίζω και να ονειρεύομαι.

Ο **Μάκης Παπούλιας** είναι επιχειρηματίας, ιδρυτής πρότυπης αγροτουριστικής μονάδας. Εργάστηκε ως εμποροϋπάλληλος επί σειρά ετών, όντας μαθητής νυχτερινής εμπορικής σχολής. Ως φοιτητής της ΑΣΟΕΕ συμμετείχε στους αγώνες του «114» και του «15%», καθώς επίσης και στην ίδρυση της ΕΦΕΕ. Υπήρξε στέλεχος της σπουδαστικής οργάνωσης της προδικτατορικής ΕΔΑ, ενώ η χούντα τον φυλάκισε και στη συνέχεια τον εκτόπισε στο Λακκί της Λέρου. Στα πλαίσια της επιχειρηματικής του δραστηριότητας ταξίδεψε σε Ευρώπη και Κίνα για τις ανάγκες της εταιρείας του, «Κ&Φ Παπούλιας Α.Ε.», και στο χωριό του, Ψάρι Αρκαδίας, ίδρυσε με εθελοντική ομάδα κατοίκων την «Αρκαδιανή», πρότυπη αγροτουριστική μονάδα, μοναδική σε όλη την Ελλάδα. Υπήρξε εκδότης της *Ελεύθερης Γνώμης*. Το *Πόσο η φόρα ήταν μεγάλη...* είναι μια συνοπτική αυτοβιογραφία του.